

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 181007
Fil 2:12-30 "Gud är den som verkar i er"

Ett brev ska ju egentligen läsas i sin helhet, inte hackas sönder som det blir när man tar upp det i olika delar. För det är ju så att det hela tiden byggs upp ett scenario, att tankarna går runt ett tema och att Paulus på många olika sätt försöker hjälpa församlingen i Filippi att ta sin tro på allvar, att inte låta någon eller något göra att de kommer bort från Jesus, utan att de hela tiden har honom som förebild och mål i livet.

Dagens avsnitt börjar med ordet "därför", och då måste vi backa lite grann för att förstå vad det handlar om. Och därför läser jag avsnittet innan dagens text.

5Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus. 6Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud 7utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa 8gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. 9Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, 10för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, 11och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Därför att han har gjort detta: ska vi lära av honom, vara tjänare d v s lyssna till honom, lyda och göra det i ödmjukhet inte för att framhäva oss själva. Och utifrån det fortsätter Paulus att utmana och uppmana församlingen att arbeta på sin frälsning. Det kan upplevas kravfyllt, en massa måsten, men det handlar mer om en livsstil än en pålaga. Allt som Jesus har gett i den kristna tron är så värdefullt att man hela tiden vill ha mer, vill fördjupas, vill gå vidare. Men det gör sig inte självt, han vill samverka med oss, och vill att vi gör vårt och så gör han resten.

Det är Gud som verkar i er, så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte. Om inte den meningen fanns skulle det vara många måsten och tungt, men tänk att det är han som så att säga håller i rodret, det är han som hjälper och stöttar, det är hans helige

ande som undervisar om Jesus och ger hjälp att leva rätt, det är han som gör att församlingen fungerar även om det ibland blir konflikter. Låt mig använda uttrycket: det är Gud som verkar i er som en liten rubrik för några punkter som finns i dagens textavsnitt.

I ett brev till Timotheos, samme man som nämns i dagens avsnitt skriver Paulus: Öva dig i gudsfruktan. Eller som vi läste i dagens text. Arbeta på er frälsning. Det måste börja med ett beslut; jag vill tro på Jesus och då får vi därigenom tillgång till allt han ger, men det behöver användas, tas emot för att vi sedan ska kunna gå vidare till nästa utmaning och lära oss mer och mer. Paulus uttrycker det i ett annat brev, så att vi kan förstå bredden och höjden och längden och djupet. Tänk att få samarbeta med Gud och han hela tiden vill visa oss nya saker och hjälpa oss att använda det vi redan lärt oss. Vi blir aldrig fullärda utan det finns ständigt mer att upptäcka. Men vi behöver vilja komma vidare.

För filipperna var det här inget nytt, de får ju uppskattning av Paulus: Mina kära, ni som alltid har varit lydiga. De visste vad det innebar, de hade fått se mycket av Jesus möjligheter och verk. Men tydligen behövde de ändå tänka till. Ta Jesus som förebild och lär av honom, ge er inte, ge inte upp om det kommer motstånd.

Tvärtom ni ska bli oförvitliga och rena, Guds fläckfria barn mitt i ett ont och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnor på himmelen, när ni håller er till livets ord. Här är det lätt att huka sig och känna att man inte är med på vägen. Om det inte är krav tidigare, känns det som att det blir det nu. Vem av oss kan säga att vi är oförvitliga och rena? Vem av oss kan säga att vi är fläckfria? Ingen, men vi har hela tiden möjligheten att komma till honom med orenhet, med det vi gör fel och få förlåtelse och upprättelse och så kunna gå vidare. Men kanske handlar det inte bara om det yttre sättet att leva, utan också om en livsinställning: Vad vill jag med mitt liv, får den kristna tron påverka mig när jag tar mina beslut?

I förberedelserna inför predikan så hittade jag Frälsningsarméns skrivning om vad det innebär att vara en invigd soldat.

William Booth, frälsningsarméns grundare rekommenderade sina soldater då precis som nu att pröva sitt andliga tillstånd minst en

gång i veckan och ställa sig frågan: När upplevde jag senast Jesus levande och närvarande genom tron. En fråga som kan var nog så viktig även om man inte är soldat. Denna fråga får sedan följdfrågor och jag nämner några: Är jag medveten om någon syndig vana i mitt liv? Behärskar jag mina kroppsliga begär så att jag inte känner mig dömd? Är mina tankar och känslor sådana att jag inte behöver skämmas för dem? Får mitt humör mig att göra sådant jag inte vill? Gör jag allt för att människor ska bli frälsta? Uppfyller jag de löften jag givit till Gud? Är mitt liv i harmoni med mina ord?

Det är Gud som verkar i er, så att ni ska förverkliga hans syfte. Vi har som kristna en uppgift att vara ljus i världen. Jesus säger (Matt 5: 14-16): Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa sätter man den inte under sädsmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen. Jesus säger också (Joh. 15:16) Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består.

I Efesierbrevet 5:9 skriver Paulus Lev som ljusets barn. Ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning.

Församlingen i Filippi hade sina utmaningar, vi idag har andra utmaningar, men det är hela tiden så mycket som vill ta bort fokus på den kristna tron. Vi har en uppgift att hålla oss nära Jesus, för att genom vårt liv och våra ord, sprida ljus. Oftast tror jag inte vi vet om när vi är ljusbärare, men vi kan se det i andra. Vi får sprida kärlek i en hård värld, vi får stå för en möjlighet i en omöjlig värld, vi får stötta varandra på många olika sätt, därför att tron utmanar oss och uppmuntrar oss.

I Daniels bok 12:3 står det: De som nått insikt skall lysa som det ljusa himlavalvet, de som fört många till rättfärdighet skall stråla som stjärnorna, alltid och evigt.

Att det är Gud som verkar i oss tar sig också uttryck i vänskap och omsorg om varandra. Paulus talar om Timotheos och Epafroditos

som funnits vid hans sida, stöttat och hjälpt, men också fört evangeliet vidare.

Det handlar inte bara om flyktiga möten utan om livsnära relationer och omsorg om varandra. I den kristna församlingen möts människor runt Jesus och får därigenom en alldeles speciell relation, som man kanske inte skulle få i andra sammanhang. Man hör ihop genom tron, och stöttar och hjälper.

Timotheos hade en förmåga att känna ansvar för andra och för Kristi verk. Han brydde sig mer om det än om sig själv. Vänskapen och gemenskapen i församlingen handlar inte om att vara tillsammans dygnet runt, utan mer om att ta hand om varandra, be för varandra, stötta varandra.

Paulus uppmuntrar filipperförsamlingen att glädjas över att Epafroditos ska komma till dem. Han hade sänts ut från dem för att hjälpa Paulus, och därför är det så viktigt nu att de tar emot honom med glädje när han kommer tillbaka. Och att de hedrar honom för allt det arbete han lagt ner för Paulus men först och främst för Kristus. Vi vet inte vad han varit med om, men något hände när han arbetade för att sprida evangeliet och han blev så sjuk att han var nära döden.

Tänk att få hedra varandra i den kristna gemenskapen, att få uppmuntra varandra, stötta varandra, därför att vi är ett i Kristus. Paulus skriver i 1 Kor 12:26 Lider en kroppsdel så lider också alla de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också de andra. Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den.

Jag läste en berättelse som handlade om detta. Det var hämtat från ett konfirmationsläger där en ledare berättar om en ung flicka som inte såg inte sitt värde som en del i kroppen. Hon sa; Jag är ingenting, och om jag skulle vara det så är jag bara en smutsig liten lilltånagel. Ledaren försökte fundera ut vad hon skulle säga när en av killarna i gruppen gick förbi. Han uttryckte på sitt lite burdusa sätt: Lilltånagel! När jag var liten fick jag operera bort en lilltånagel eftersom jag hade nageltrång. Jag kunde inte stå på flera dar efteråt. Jag hade ingen balans alls. Sedan visade han hur han hade vinglat omkring för att han hade blivit av med en ynkelig liten tånagel. Och vi stod och bara

tittade - på hälsningen från Gud. Alla kroppsdelar kan användas, Och alla behövs. (hämtat ur Alltid Älskad 3 Arguments förlag)

Gud är den som verkar i oss, så att vi kan arbeta på vår frälsning, så att vi kan förstå mer och mer av vem han är.

Gud verkar i oss så att vi kan vara ljus i en ond värld, och visa på honom.

Gud verkar i oss, så att den kristna gemenskapen kan ge vänskap, att vi får glädje av varandra, att vi kan se varandra som viktiga utifrån de vi är.

Gud verkar i oss, så att han ska bli känd och trodd!

AMEN

Bibelcitrat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se